

Dynamická alokace paměti

IZP-cv07

Ing. Jakub Husa Ph.D.

Vysoké Učení Technické v Brně, Fakulta informačních technologií
Božetěchova 1/2. 612 66 Brno - Královo Pole
ihusa@fit.vut.cz

5. listopadu 2024

Dynamická alokace paměti

Různé datové typy zabírají v paměti počítače různé množství místa:

- Velikost zjistíme příkazem – `sizeof` – který vrátí velikost v **bajtech (byte)**.
- Velikost datových typů **NENÍ** pevně definována a závisí na operačním systému.

```
1 printf("int      = %i\n", sizeof(int));      //cele cislo           //4
2 printf("float   = %i\n", sizeof(float));    //desetinne cislo       //4
3 printf("double  = %i\n", sizeof(double));  //dvojnásobna presnost //8
4 printf("char    = %i\n", sizeof(char));    //znak                   //1
```

- Velikost pole je násobkem **počtu** a **velikosti** jeho položek, protože položky **pole** jsou v paměti ukládány jako jeden souvislý blok dat.
- Velikost struktury **může být větší** než je součet velikostí jejích položek, protože položky **struktury** jsou v paměti **automaticky zarovnávané** na velikost **slova**:

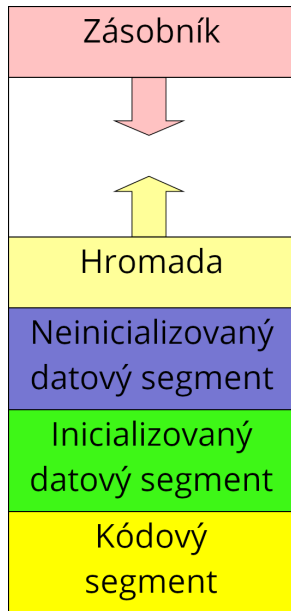
```
5 typedef struct Styp {char x; int i;} typ;      //struktura obsahujici
6 int main()                                    //znak (1) a cele cislo (4)
7 {
8     int arr[10];                              //pole deseti celych cisel
9     printf("arr      = %i\n", sizeof(arr));    //4 * 10 = 40
10    printf("typ      = %i\n", sizeof(typ));    //1 + 4 + zarovnani = 8
11    return 0;
12 }
```

Paměťový prostor programu se skládá z pěti **segmentů**:

- **Zásobník (stack)** obsahuje automaticky alokované proměnné vytvářené uvnitř funkcí a parametry předávané při jejich volání, roste směrem shora dolů.
- **Hromada (halda, heap)** obsahuje dynamicky alokované proměnné a roste směrem zdola nahoru.
- **Neinicializovaný datový segment** obsahuje globální proměnné bez počáteční hodnoty.
- **Inicializovaný datový segment** obsahuje globální proměnné s počáteční hodnotou.
- **Kódový segment** obsahuje a zdrojový kód programu, a za běhu programu do něj nelze zapisovat.

Operační paměť počítače má omezenou velikost:

- Když se **zásobník** s **hromadou** potkají program havaruje!
- O ostatních segmentech se dozvíte více až v předmětu **ISU**.

Automaticky alokované proměnné na konci funkce přestávají existovat:

- Přístup k neexistující proměnné způsobí **havárii** na **neplatný přístup do paměti**.

Problém vyřešíme **dynamickou alokací** voláním funkce **malloc** z knihovny **stdlib.h**:

- Vstupem je **velikost** alokované paměti, výstupem je její **adresa**.
- Pokud alokace paměti selhala funkce vrátí konstantu **NULL**.
- **Automatická** alokace na zásobníku.
- **Dynamická** alokace na hromadě.

```
1 int *foo() // "a" je automaticky
2 { // alokované číslo
3     int a;
4     a = 10;
5     return &a; // vrácíme adresu
6 } // proměnné "a"
7
8 int main() // vypisujeme hodnotu
9 { // smazané proměnné
10     int *x = foo();
11     printf("%i\n", *x); // HAVARIE
12     return 0;
13 }
```

```
14 int *bar() // "b" je ukazatel na
15 { // alokovanou paměť
16     int* b = malloc(sizeof(int));
17     *b = 10;
18     return b; // vrácíme adresu
19 } // alokované paměti
20
21 int main() // vypisujeme hodnotu
22 { // z alokované paměti
23     int *x = bar();
24     printf("%i\n", *x); // OK
25     return 0;
26 }
```

Dynamicky alokované proměnné budou v paměti existovat tak dlouho dokud je neuvolníme voláním funkce `free` z knihovny `stdlib.h`:

- Vstupem funkce je **adresa** nějaké dynamicky alokované paměti.
- Veškerou alokovanou paměť **MUSÍME** před koncem programu také uvolnit.
- Pokud paměť neuvolníme, nastává **únik paměti**.

```
1  int* x;                //ukazatel na cele cislo
2  x = malloc(sizeof(int)); //alokujeme misto pro jedno cele cislo
3
4  if (x != NULL)        //pokud alokace uspela (osetreni)
5  {
6      printf("Alokace pameti uspela\n"); //vypis
7      free (x);          //uvolnujeme alokovanou pamet
8      return 0;         //program konci bez chyby
9  }
10 else                  //jinak
11 {
12     fprintf(stderr, "Alokace pameti selhala\n"); //chybovy vypis
13     return 1;         //program konci s chybou
14 }
```

Hodnota **pole** (bez hranatých závorek) je **adresou** jeho prvního prvku:

- S ukazatelem tedy můžeme pracovat stejně jako s polem.
- Pro pole alokujeme **počet** krát **velikost prvku** bytů.

```
1  int main()                                //zacatek programu
2  {
3      int delka = 5;                          //pocet prvku pole
4      int* pole = malloc(delka * sizeof(int)); //alokujeme pole cisel
5
6      if (pole != NULL)                       //pokud alokace uspela
7      {
8          for (int i = 0; i < delka; i++)      //pro vsechny prvky pole
9              scanf("%i", &pole[i]);          //nacistame vstup
10
11         for (int i = 0; i < delka; i++)      //pro vsechny prvky pole
12             printf("pole[%i] = %i\n", i, pole[i]); //vypis
13
14         free(pole);                          //uvolnujeme alokovanou pamet
15     }
16     return 0;                                //konec programu
17 }
```

Vyzkoušejte si:

- Napište funkci `soucet` která alokuje nové pole `celých čísel`, a naplní ho součtem dvou vstupních polí stejné délky.
- Napište funkci `konkatenace` která alokuje nové pole `znaků`, a bez použití funkce `strcat` ho naplní `konkatenací` dvou řetězců.

```
1 int* soucet(int delka, int* arr1, int* arr2);  
2 char* konkatenace(char* str1, char* str2);
```

Například:

- (10 20 30, 40 50 60) => 50 70 90
- ("Hello", "Ahoj") => "HelloAhoj"


```
int main() //zacatek programu
{
    int arr1[3] = {10, 20, 30}; //prvni pole
    int arr2[3] = {40, 50, 60}; //druhe pole
    int* arr3 = soucet(3, arr1, arr2); //volame funkci soucet
    if (arr3 != NULL) //pokud alokace uspela
    {
        for (int i = 0; i < 3; i++) //pro vsechny prvky pole
            printf("arr3[%i] = %i\n", i, arr3[i]); //vypis
        free(arr3); //uvolnujeme pamet
    }

    char str1[6] = "Hello"; //prvni retezec
    char str2[5] = "Ahoj"; //druhy retezec
    char* str3 = konkatence(str1, str2); //volame funkci konkatence
    if (str3 != NULL) //pokud alokace uspela
    {
        printf("%s\n", str3); //vypisujeme retezec
        free(str3); //uvolnujeme pamet
    }
    return 0; //konec programu
}
```

Velikost dynamicky alokované paměti **nelze** zjistit příkazem – `sizeof` –:

- Příkaz vrátí velikost ukazatele (**adresy**), která je vždy stejná, bez ohledu na množství alokované paměti na kterou ukazuje.
- Velikost **ukazatelů** (**délka adres**) je dána počtem bitů operačního systému.

```
1 int poleA[10]; //automaticke pole cisel
2 int* poleB = malloc(10 * sizeof(int)); //dynamicke pole cisel
3 printf("PoleA ma %i B\n", sizeof(poleA)); //vypis velikost poleA //40
4 printf("PoleB ma %i B\n", sizeof(poleB)); //vypis velikost poleB //8
5
6 printf("char* = %i\n", sizeof(char*)); //ukazatel na znak //8
7 printf("int* = %i\n", sizeof(int*)); //ukazatel na cele cislo //8
```

Pole a jeho velikost (**počet položek**) můžeme spojit do jedné **struktury**:

```
8 typedef struct Smnozina //deklarujeme datovy typ pro strukturu
9 { //jmenem "Smnozina" se dvema polozkami
10     int delka; //pocet polozek
11     int* pole; //dynamicky alokovane pole
12 } mnozina; //jmeno tohoto typu je "mnozina"
```

Vyzkoušejte si:

- Implementujte následující funkce pro práci s množinami:

```
1  mnozina* alokujMnozinu(int delka);
2  void nactiMnozinu(mnozina* A);
3  void vypisMnozinu(mnozina* A);
4  bool jeMnozina(mnozina* A);
5  mnozina* konkatenaceMnozin(mnozina* A, mnozina* B);
6  void uvolniMnozinu(mnozina* A);
7  mnozina* prunikMnozin(mnozina* A, mnozina* B);
```

- Funkce `alokujMnozinu` která alokuje množinu, alokuje její pole, a nastaví délku.
- Funkce `nactiMnozinu` ze vstupu načte hodnoty a uloží je do pole množiny.
- Funkce `vypisMnozinu` hodnoty z pole množiny vypíše na výstup.
- Funkce `jeMnozina` ověří že se hodnoty v poli množiny neopakují.
- Funkce `konkatenaceMnozin` vytvoří novou množinu která bude konkatenací (ne sjednocením) dvou množin.
- Funkce `uvolniMnozinu` uvolní pole množiny a množinu.
- Funkce `prunikMnozin` vytvoří novou množinu která bude `průnikem` dvou množin.

Například:

- (10 20 30 40, 10 10 10) => Mnozina A:
=> 10 20 30 40
=> Mnozina B:
=> 10 10 10
=> Zadana pole nejsou mnozinami

- (10 20 30 40, 20 40 60) => Mnozina A:
=> 10 20 30 40
=> Mnozina B:
=> 20 40 60
=> Zadana pole jsou mnozinami
=> Konkatenace:
=> 10 20 30 40 20 40 60
=> Prunik:
=> 20 40

```
int main(){ // ve VSCode formatovani spravime zkratkou "Shift + Alt + F"
    mnozina *A =alokujMnozinu(4); // alokujeme mnozinu A (a jeji pole)
    mnozina *B =alokujMnozinu(3); // alokujeme mnozinu B (a jeji pole)
    if (A ==NULL ||A->pole ==NULL ||B ==NULL ||B->pole ==NULL){// osetreni alokace
        printf("Alokace selhala\n");return 1;}

    nactiMnozinu(A); // do mnoziny A nactame vstup
    nactiMnozinu(B); // do mnoziny B nactame vstup
    printf("Mnozina A:\n"); vypisMnozinu(A); // vypisujeme mnozinu A
    printf("Mnozina B:\n"); vypisMnozinu(B); // vypisujeme mnozinu A

    if (!jeMnozina(A) ||!jeMnozina(B)){ // osetreni vstupu
        printf("Zadana pole nejsou mnozinami\n");return 2;}
    printf("Zadana pole jsou mnozinami\n");

    mnozina *C =konkatenaceMnozin(A, B); // C je konkatenaci A a B
    if (C ==NULL ||C->pole ==NULL){ // osetreni alokace
        printf("Alokace konkatenace selhala\n");return 3;}
    printf("Konkatenace:\n"); vypisMnozinu(C); // vypisujeme mnozinu C
    uvolniMnozinu(C); // uvolnujeme mnozinu C

    C = prunikMnozin(A, B); // C je prunikem A a B
    if (C ==NULL ||C->pole ==NULL){ // osetreni alokace
        printf("Alokace pruniku selhala\n");return 4;}
    printf("Prunik:\n"); vypisMnozinu(C); // vypisujeme mnozinu C

    uvolniMnozinu(C); uvolniMnozinu(B); uvolniMnozinu(A); // uvolnujeme mnoziny
    return 0;
}
```